

2) Den Italienske Republik betaler appellsagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 230 af 8.7.2019.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 29. april 2020 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mod BT Italia SpA m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-399/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – direktiv 2002/20/EF – artikel 12 – administrationsgebyrer, som pålægges virksomheder, der udbyder en tjeneste eller et net inden for elektronisk kommunikation – de af den nationale tilsynsmyndigheds administrationsomkostninger, der kan dækkes af et gebyr – årlig oversigt over administrationsomkostninger og det samlede gebyrbeløb, der er opkrævet)

(2020/C 287/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Sagsøgte: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, Postepay SpA, tidligere PosteMobile SpA, og Vodafone Italia SpA

Procesdeltagere: Telecom Italia SpA, Fastweb SpA, Wind Tre SpA, Sky Italia SpA, Vodafone Omnitel BV og Vodafone Italia SpA

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og tjenester (tilladelsesdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at de omkostninger, der kan dækkes af et gebyr, der i henhold til denne bestemmelse afkræves virksomheder, der udbyder en tjeneste eller et elektronisk kommunikationsnet, kun omfatter omkostninger vedrørende de tre former for aktiviteter, der ifølge denne bestemmelse påhviler den nationale tilsynsmyndighed, herunder regulering, overvågning, bilæggelse af tvister og pålæggelse af sanktioner, men er ikke begrænset til at omfatte omkostninger, der opstår som følge af forhåndsmarkedsregulering.
- 2) Artikel 12, stk. 2, i direktiv 2002/20, som ændret ved direktiv 2009/140, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter den årlige oversigt, der kræves ifølge denne bestemmelse, dels offentliggøres efter afslutningen af det regnskabsår, i hvilket administrationsgebyrerne er blevet opkrævet, dels tillader, at der foretages passende justeringer i løbet af et regnskabsår, som ikke ligger umiddelbart i forlængelse af det regnskabsår, i hvilket disse gebyrer blev opkrævet.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.